

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych:

I. zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na rzecz powoda J. K. następujące kwoty tytułem ryczałtów za noclegi w zagranicznej podróży służbowej w okresie od 19 listopada 2011 r. do dnia 29 maja 2013 r.;

1. 1.440,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
2. 3.509,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
3. 2.448,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
4. 1.469,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
5. 1.177,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2012 r. do dnia zapłaty,
6. 3.343,31 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty,
7. 963,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,
8. 3.837,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2012 r. do dnia zapłaty,
9. 1.347,31 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2012 r. do dnia zapłaty,
10. 3.604,35 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,
11. 2.869,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,
12. 2.535,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,
13. 2.702 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,
14. 1.732,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 marca 2013 r. do dnia zapłaty,
15. 5.280,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,
16. 3.820 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2013 r. do dnia zapłaty,
17. 5.473,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty;

II. oddalił powództwo w zakresie kwoty 101,51 zł z tytułu ryczałtu za noclegi w zagranicznej podróży służbowej w okresie od 19 listopada do 30 listopada 2011 roku;

III. umorzył postępowanie w pozostałym zakresie;

IV. zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na rzecz J. K. kwotę 1.830 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nakazał pobrać od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi kwotę 2.378 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu;

VI. nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.075 zł.

Apelację od powyższego orzeczenia wniosła strona pozwana podnosząc zarzuty:

1. naruszenia prawa materialnego

- art. 77⁵ § 3-5 kpc w zw. § 9 ust. 1 i ust. 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości i warunków ustalenia należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju oraz § 8 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej,

- art. 8 ust. 2 i 8 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów odnoszących się do transportu drogowego,

- art. 14 ust.1 ustawy o czasie pracy kierowców

- art.8 kp.

2. naruszenie przepisów postępowania, które miały wpływ na wydane rozstrzygnięcie, tj. art. 233 § 1 kpc.

Z uwagi na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości ewentualnie zaś o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w części, uwzględniając, że w okresie spornym pozwana wypłaciła powodowi tytułem ryczałtów kwotę 13.379,62 zł i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania przed Sądem I i II instancji według norm przepisanych.

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik powoda wniósł o oddalenie apelacji pozwanej i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego wg norm przepisanych.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 22 marca 2016 r. strony zdecydowały się na zawarcie ugody, na podstawie której:

- pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. reprezentowany przez pełnomocnika aplikanta adwokackiego M. K. z substytucji adwokata M. W. zobowiązał się wypłacić na rzecz powoda J. K. reprezentowanego przez radcę prawnego A. L. kwotę 25.000 złotych tytułem ryczałtów za noclegi w zagranicznej podróży służbowej w okresie od dnia 19 listopada 2011 roku do dnia 29 maja 2013 roku w terminie do dnia 5 kwietnia 2016 roku z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności;

- strony zgodnie oświadczyły, iż niniejsza ugoda zamyka spór, jaki powstał między nimi na skutek łączącego je stosunku pracy rozstrzygany przez Sąd w sprawie sygnatura akt VII Pa 43/16 (X P 788/14) i wyczerpuje roszczenia w tej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie uznał zawarcie powyższej ugody za dopuszczalne. Nie jest ona bowiem sprzeczna z prawem, zasadami współzycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa, ani też nie narusza słusznego interesu pracownika (art. 223 § 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. oraz art. 469 k.p.c.).

Należy podkreślić, iż ugoda została podpisana przez profesjonalnych pełnomocników. Sąd Okręgowy uznał, że zawarta ugoda nie narusza słuszných interesów pracownika. Przede wszystkim należy mieć na uwadze, iż istota ugody polega na czynieniu sobie przez przeciwników sporu wzajemnych ustępstw. A zatem, w ocenie Sądu Okręgowego, zawarcie ugody polegającej na wypłaceniu powodowi należności tytułem ryczałtów za nocleg wysokości 25.000 zł, przy ocenie stopnia skomplikowania sprawy zarówno pod względem prawnym, jak i faktycznym, w żaden sposób nie narusza słusznego interesu pracownika. Ponadto powód, korzystając z zawodowej reprezentacji procesowej, wyraził zgodę

na powyższe warunki i oświadczył, że ugoda wyczerpuje wszelkie roszczenia objęte przedmiotowym pozwem. Tym samym Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zawarcie wskazanej ugody było jak najbardziej dopuszczalne.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy na podstawie 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 386 § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

Na podstawie zaś art. 104 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania, gdyż ugoda nie zawierała ustaleń stron co do odmiennego sposobu rozliczenia poniesionych kosztów procesu.